

**Skarga wniesiona w dniu 22 października 2007 r. —
Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu
Księstwu Luksemburga**

(Sprawa C-469/07)

(2008/C 8/10)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: H. Kraemer, pełnomocnik)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przekazując Komisji wykazu sądów w sprawach wzorów wspólnotowych, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 80 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych⁽¹⁾;
- obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wielkie Księstwo Luksemburga nie spełniło obowiązku przewidzianego w art. 80 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 6/2002, zgodnie z którym każde państwo członkowskie miało przekazać Komisji najpóźniej do dnia 6 marca 2005 r. wykaz sądów w sprawach wzorów wspólnotowych zawierający ich nazwy oraz ich właściwość miejscową.

⁽¹⁾ Dz.U. 2002, L 3, str. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) w
dniu 29 października 2007 r. — N.V. Gerlach & Co.
przeciwko Belgische Staat**

(Sprawa C-477/07)

(2008/C 8/11)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van beroep te Antwerpen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: N.V. Gerlach & Co.

Strona pozwana: Belgische Staat

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zaksięgowanie w rozumieniu art. 221 ust. 1 Wspólnotowego kodeksu celnego (ustanowionego na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r.⁽¹⁾, zwanego dalej kodeksem celnym) stanowi zaksięgowanie w rozumieniu art. 217 kodeksu celnego, które polega na wpisaniu kwoty należności do rejestru lub zaewidencjonowaniu jej w inny równoważny sposób, i czy zaksięgowanie to należy odróżniać od wpisania w rachunkach dotyczących środków własnych w rozumieniu art. 6 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1552/89 z dnia 29 maja 1989 r. wykonującego decyzję 88/376/EWG, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot⁽²⁾ (Dz.U. L 155 z dnia 7 czerwca 1989 r.) (obecnie art. 6 rozporządzenia Rady 1150/2000 (EWG, Euratom) z dnia 22 maja 2000 r. wykonującego decyzję 94/728/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot⁽³⁾ (Dz.U. L 30 z dnia 31 maja 2000 r.)?
- 2) Czy art. 221 ust. 1 kodeksu celnego należy interpretować w ten sposób, że powiadomienie dłużnika przez organy celne, zgodnie z odpowiednią procedurą, o kwocie należności może zostać uznane za powiadomienie dłużnika o kwocie należności uregulowane w art. 221 ust. 1 kodeksu celnego jedynie wówczas, gdy kwota należności została przez organy celne zaksięgowana przed zawiadomieniem dłużnika?
- 3) Czy art. 221 ust. 1 kodeksu celnego należy interpretować w ten sposób, że nie można żądać zapłaty kwoty należności, gdy organy celne powiadomiły o niej dłużnika zgodnie z odpowiednią procedurą, lecz nie zaksięgowały jej przed dokonaniem powiadomienia, wobec czego organy celne mogą jedynie wówczas dokonać retrospektywnego pobrania kwoty należności, gdy dłużnik zostanie o niej ponownie powiadomiony zgodnie z odpowiednią procedurą po dokonaniu jej zaksięgowania i jeżeli nastąpi to przed upływem mającego zastosowanie terminu przedawnienia?

⁽¹⁾ Rozporządzenie ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny, Dz.U. L 302, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 155, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 130, str. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Rechtbank's Gravenhage (Niderlandy) w
dniu 2 listopada 2007 r. — AHP Manufacturing BV prze-
ciwko Bureau voor de Industriële Eigendom, które wystę-
puje również pod nazwą Octrooicentrum Nederland**

(Sprawa C-482/07)

(2008/C 8/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank's Gravenhage

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: AHP Manufacturing BV

Strona pozwana: Bureau voor de Industriële Eigendom, które występuje również pod nazwą Octrooicentrum Nederland

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie Rady (EWG) nr 1768/92 z dnia 18 czerwca 1992 r. dotyczące stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych⁽¹⁾ z późniejszymi zmianami, a w szczególności art. 3 ust. 1 lit. c), stoi na przeszkodzie, by posiadaczowi patentu podstawowego zostało wydane świadectwo dla produktu, dla którego w chwili złożenia wniosku o wydanie świadectwa zostały już wydane świadectwo lub świadectwa na rzecz innego posiadacza lub innych posiadaczy odrębnego patentu podstawowego lub odrębnych patentów podstawowych?
- 2) Czy rozporządzenie (WE) nr 1610/96 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lipca 1996 r. dotyczące stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla środków ochrony roślin⁽²⁾ z późniejszymi zmianami, a w szczególności jego motyw siedemnasty i art. 3 ust. 2 zdanie drugie, prowadzi do tego, że na pytanie pierwsze należy udzielić odpowiedzi odmiennej?
- 3) Czy dla udzielenia odpowiedzi na powyższe pytania jest istotne, że ostatni ze złożonych wniosków, podobnie jak wcześniejszy wniosek lub wcześniejsze wnioski, został złożony w terminie określonym w art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 1768/92 lub w terminie określonym w art. 7 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1768/92?
- 4) Czy dla udzielenia odpowiedzi na powyższe pytania jest istotne, że okres ochrony przyznany przy wydaniu świadectwa na podstawie art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 1768/92 wygasa w tym samym lub późniejszym momencie co świadectwo lub świadectwa, które wcześniej zostały wydane dla tego samego produktu?
- 5) Czy dla udzielenia odpowiedzi na powyższe pytania jest istotne, że rozporządzenie (EWG) nr 1768/92 nie określa, w jakim terminie właściwe władze w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia winny rozpoznać wniosek o wydanie świadectwa i ostatecznie je wydać, skutkiem czego różna szybkość rozpatrywania wniosków przez właściwe władze państw członkowskich może prowadzić do rozbieżności w zakresie możliwości wydania świadectwa?

⁽¹⁾ Dz.U. L 182, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 198, str. 30.

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 28 sierpnia 2007 r. w sprawie T-46/06 Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 5 listopada 2007 r. przez Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG

(Sprawa C-483/07 P)

(2008/C 8/13)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG (przedstawiciel: K. Bott, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

1. Uchylenie postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 28 sierpnia 2007 r. i
2. stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej w sprawie zastrzeżenia domeny galileo.eu;
3. obciążenie pozwanej kosztami postępowania odwoławczego i postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji;
4. w drugiej kolejności w odniesieniu do żądania 2 i 3 skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Pierwszej Instancji i obciążenie pozwanej kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi w niniejszym odwołaniu naruszenie prawa wspólnotowego (art. 58 ust. 1 zdanie 2 statutu Trybunału), mianowicie art. 230 ust. 4 WE. Jej zdaniem Sąd Pierwszej Instancji dopuścił się takiego naruszenia prawa, oddalając skargę jako niedopuszczalną, uzasadniając, że zaskarżona decyzja drugiej strony postępowania odwoławczego w sprawie zastrzeżenia domeny galileo.eu nie „dotyczy indywidualnie” wnoszącej odwołanie. Wnosząca odwołanie uważa, że decyzja dotyczy jej indywidualnie w rozumieniu orzecznictwa Trybunału ze względu na przysługujące jej prawa do niemieckiego słownego znaku towarowego Galileo, ze względu na przyznaną jej w rozporządzeniu Komisji nr 874/2004 pozycję prawną w postępowaniu rejestracyjnym oraz ze względu na okoliczność, że domena galileo.eu jest dobrem gospodarczym, które może stanowić przedmiot obrotu i może być przydzielone tylko raz.